

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd.

Af kirkeministeren (Torben Rechendorff).
(Fremsat 6/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

I 1992 skal der være valg til alle menighedsråd, og det er begrundelsen for dette forslag. Erfaringerne siden sidste menighedsrådsvalg og de sidste ændringer af loven peger på nogle nye ændringer.

Nu ligger valgdagen fast, der skal være menighedsrådsvalg den anden tirsdag i november måned hvert fjerde år, og første gang bliver så den 10. november 1992. For at udøve sin valgret og for at være valgbar skal man være medlem af folkekirken, være fyldt 18 år og have dansk indfødsret. Hvis man opfylder de to første bestemmelser, men ikke har dansk indfødsret, foreslår ministeren, at valgretten fås, når den pågældende har haft bopæl i landet 1 år.

I den kommunale valglov er bopælskravet 3 år for at opnå valgret ved kommunale valg, når man ikke har indfødsret, så hvorfor denne forskel her, når ministeren fornuftigt nok foreslår, at reglerne om fortabelse af valgbarhed følger reglerne for den kommunale valglov med en anken mulighed til biskop og kirkeminister? Det er ikke helt klart, hvorfor bestemmelserne ikke skal være de samme begge steder eller følge den kommunale valglov begge steder.

Præster er ikke valgbare. Vi må så slutte, at det betyder, at præster fremover ikke kan være formænd for menighedsrådene. Vi er enige i, at præster stemmer i deres bopælsogn, og hvis præsten bor i det sogn, han eller hun arbejder i, og det er vel hovedreglen, er det ikke noget problem.

Ministeren lovede i sidste folketingssamling i forbindelse med behandling af lovforslag nr. L 100 om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning at komme med regler for sognebåndsløseres valgret og valgbarhed. Efter det foreliggende forslag kan sognebåndsløserne vælge, om de vil udøve de-

res valgret dér, hvor de bor, eller i det sogn, hvor den præst, de har løst sognebånd til, er ansat. Valget skal træffes én gang for alle og ikke som nu forud for hvert menighedsrådsvalg. Fremover kan man ikke vælge fra valg til valg, og det er godt nok.

Efter bemærkningerne bemyndiges kirkeministeren til at fastsætte nærmere regler for sognebåndsløseres optagelse på valglisten. Vi synes, disse regler hører til i selve loven. Hvornår kan sognebåndsløseren bruge valgretten første gang? Det vil vi gerne vide lidt om. Skal sognebåndsløseren træffe valget og give meddelelsen umiddelbart inden valglisten eller tillægsvalglisten laves, eller f.eks. 2 år før valgretten kan bruges første gang, som vi foreslog det sidste år? Her har ministeren også indhentet høringssvar fra alle med tilknytning til menighedsrådene og folkekirken, og dem vil vi naturligvis også gerne have oversendt til udvalget.

Vi er positive og håber på et godt udvalgsarbejde. Vi har flere spørgsmål, men de kommer i udvalget.

Jens Jørgensen (KF):

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd, sådan lyder overskriften; det er jo formalia. Kigger man tingene igennem på baggrund af den periode, der er gået siden lovrevisionen i 1983 og igen i december 1987, har man selvfølgelig i Kirkeministeriet og rundt om i det kirkelige liv fået nogle erfaringer, som man vil bygge på for at forbedre både stort og småt.

På Det Konservative Folkepartis vegne skal jeg med det samme tilkendegive, at vi synes, at de ændringer, som lovforslag nr. L 90 lægger op til, er rimelige, fornuftige og velbegrundede i de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget. Skal man forsøge at tematisere det, er der vel især 4 elementer i lovforslaget: det første om valgret til menighedsråd, det andet om valgbarhed til menighedsråd – det har vi lige hørt den forrige ordfører sige noget om – det tredje element er valg i forbindelse med sognebåndsløsning, og dér synes jeg, det er et rigtig udgangspunkt i lovforslaget, at man nu, når man ønsker at løse sognebånd, én gang for alle vælger, hvilket distrikt man skal stemme i. Den hidtidige bestemmelse om, at man forud for hvert eneste valg skulle tilkendegive det, er næppe rimelig.